

א. האור החדש שיצא בפנימיות א"ק על ידי שנזדווגו שם ע"ב עם השם ס"ג היה בוקע הפרסא ויורד ללמטה מהטבור ומשם יוצא מהאור לחוץ ומאיר לנקודים כדלעיל (פרק ב' אות י"א וי"ד), וזה המוזכר בתיקונים שיש חד פרסא בין כתר לעלת העלות דהכונה שהכתר הוא תחילת הפרצוף התחתון ועלת העלות הכוונה למאציל שמעליו וביניהם יש פרסא, ואצלנו הכוונה על הכתר דכל בחי' הנקודים.

ב. הנקודים מתפשטים מהטבור דא"ק עד סיום רגליו ומלבישים לא"ק באותו אופן שז"א מלביש לאריך, שז"א גם מלביש לאריך מהטבור עד סיום רגליו, רק החילוק בין הנקודים לז"א הוא שז"א מלביש לאריך מכל צדדיו וסביבותיו אבל הנקודים מלבישים עיקר האור רק מצד פניו, אבל מתפשט קצת הארה לכל צדדיו בין אורות ובין כלים ומלבישים את הא"ק מכל צדדיו כדרך שנתבאר לעיל (שער טנת"א פרק א' אות י"ג, ובפרק ב' אות א', ובשער עקודים פרק א' אות י') באורות און חוטם פה.

ג. הכתר דנקודים מקומו הוא מהטבור דא"ק עד סיום הגוף, והחכמה ובינה ודעת דנקודים מקומם בשלוש פרקים עליונים דנה"י דא"ק, והחסד גבורה תפארת דנקודים מקומם¹ בשלוש פרקים אמצעים דנה"י דא"ק, והנצח הוד יסוד דנקודים מקומם בשלוש פרקים תתאין² דנה"י דא"ק.

ד. מגוף דא"ק יוצא אור לכל אחד מהספירות העומדים מחוץ א"ק והם יוצאים דרך נקבי השערות, וחוצ'⁴ מהאורות היוצאים דרך נקבי השערות שהם מתעגלים אז בב'⁵ מקומות יוצא מגוף דא"ק הבל אורות ביושר והם מהטבור ומהיסוד.

ה. הבל היוצא מהטבור מאיר לאריך, והבל היוצא מהיסוד מאיר לאבא ואמא. ו. לכאורה היה צריך לצאת ג' הבלים אחד לכתר ואחד לחכמה ואחד לבינה כמו שבבחי' הכלים לקחו כל אחד אור בנפרד שהכתר לקח אור האזן והחכמה לקח אור החוטם והבינה לקחה אור הפה, אך הטעם שיצא רק ב' הבלים הוא הואיל ואבא ואמא לא קבלו מאור האזן רק הארה כדלעיל בפרק ב' (אות כ"ג) לכן אין כוחם כל כך חזק ולכן אם הכתר היה לוקח מהבל היוצא מהטבור בחי' אור און

¹ עיין במפרשים שהלכשה זו היא לאחר התיקון אבל עכשיו בעת יציאת הנקודים אז הז' תחתונות עומדים בקו אחד זה תחת זה.

² עיין יפה שעה שמתקשה שהרי שלוש פרקים תתאין דא"ק נמצאים בגבול עולמות בריאה יצירה עשיה, ועיין באש"ל שמתרץ דלא כל הג' פירקין תתאין דא"ק נמצאים בגבול עולמות בריאה יצירה עשיה רק קצוותם התחתונים לבד.

³ עיין באש"ל שמה שמחלקים את היסוד דנקודים לג' פירקין הוא לפי מה דאיתא בע"ח (שער ל"א פרק ג') שאפילו שהיסוד עיקרו תרין פירקין בכל זאת מתחלק לג' שלישים.

⁴ כן איתא בשער הקדמות (כ"ב ע"ג) ובמבוא שערים (שער ב' חלק א' פרק ה').

⁵ ויש עוד אור היוצא מנקב האחור כדאיתא בשער הקדמות (כ"ב ע"ג) ובמבוא שערים (שער ב' חלק א' פרק ה').

ואור היוצא מגוף דא"ק הוא בחי' יותר גבוה ואז אבא ואמא לא היו יכולים לקבל מהכתר אור דזה היה מדי גבוה בשבילם לכן קיבל הכתר רק בחי' אור חוטם, ואור הפה גם לא יכלו כל אחד לבד לקבלם לכן התחלקו בו שניהם.⁶

ז. ספירות תחתונות שקבלו את אורות החוטם פה משיבולת הזקן ולמטה לכן אין להם בכלל כוח לקבל אורות והבלים הנרגשים כמו מיסוד או מהטבור אך חוץ מהאורות היוצאים דרך נקבי השערות המתעגלים הם מקבלים קצת הבל ממקום ציפורני הרגלים.

ח. ההבל הזה נרמז אצל יוסף בסוד הפסוק (בראשית מ"ט כ"ד) ויפוזו זרועי ידיו⁷, שיצא י' טיפות מבין הציפורנים.

ט. כמו שהי' הבלים היוצאים מבין ציפורני א"ק הם לאורות הנקודים שבהם היה בחי' ביטול המלכים, וביטול המלכים נגרם לפי שלא היה בז' המלכים בחי' זכר ונוקבא (עד התיקון שבא מלך השמיני הנקרא הדר), כן גם הטיפות דיוסף יצאו רק מדוכרא בלא זיווג עם נוקבא.

י. הי' טיפות הנ"ל שיצאו מציפורני יוסף גרם לי' הרוגי מלוכה, ונקראים הרוגי מלוכה על שם שהם מבחי' הז' מלכים, ועיין בעץ חיים (שער נ' פרק ה') שמהי' טיפות האלה נעשה לבוש דנשמה שלהם ועל ידי מיתתם נתבררו מהסיגים וחזרו אל הקדושה.

יא. והנה ראייה שיש בחוש בחי' ההבל הזה הוא סוד הגמ' (שבועות י"ח ע"א) מי שאמרה לו אשתו בשעת תשמיש נטמאתי ינעוץ ציפורניו בקרקע והזרע יוצא דרך ציפורני רגלים ויפרוש באבר מת.

יב. מהציפורנים יוצאים י' הבלים והם להאיר לז' תחתונות ולאחורי אבא ואמא שנשברו וגם לנה"י דכתר שנכנס בסוד מוחין⁸ לאבא ואמא שגם הוא נשבר.

⁶ פירוש זה הוא על פי פי' הכרם, אך האש"ל לומד והוא על פי דברי הרש"ש בהקדמת נהר שלום (דף ב' ע"ב) וכעין זה גם בבית לחם ובטועמיה, וכן נראה מהגה"ה הנמצא באוצרות כת"י מהרי"ט טבול שקיבל מהרב זלה"ה שביאורו הוא שלכאורה היה צריך לצאת ג' הבלים אחד לכתר ואחד לחכמה ואחד לבינה אבל הטעם שיצא רק ב' הבלים אחד לכתר ואחד לחכמה ובינה ביחד, דהואיל והכתר יש לו אור האזן לכן כוחו רב ויכול לקבל אור בשלמות אבל החכמה ובינה לא קבלו מאור האזן רק הארה לכן אין להם כוח לקבל מגוף דא"ק כל אחד אור בנפרד לכן יצא רק אור אחד לשניהם, והאור הזה הוא אור שנגד חוטם פה אך אור שנגד האזן אין להם כי גם מבחי' הנקודות יש להם רק אור שנגד חוטם פה, אך בלשון רבנו כאן וכן בשער הקדמות (שם) ובמבוא שערים (שם) קשה קצת וה' יאיר עיני.

⁷ עיין באש"ל ובהגהות וביאורים בעץ חיים שמביאים בשם רבי שמואל בן סיד בשם רבו ר"י בן טבול שקיבל מהרב זלה"ה שבאמת אצל יוסף הצדיק גם יצאו דרך ציפורני הרגלים כדאיתא במבוא שערים (שער ב' חלק א' פרק ה') רק מה שאומר ידיו הכוונה שהם בחי' החסדים וגבורות שהם בחי' ב' ידיים, ועיין בהגהות מהר"י צמח על מבוא שערים (שם) שלומד שבאמת יצאו מידיה ומה שרבינו אומר רגליו הוא שם מושאל והכוונה לסוף הידיים הנקרא גם רגליו.

יג. נתבאר לעיל (פרק א' אות ט"ו) שיש ג' בחי' נקודות והם נקודות עליונות שהם החולם, נקודות אמצעים שהם השורק, ונקודות תחתונות שהם שאר הנקודות, והנה ההבל היוצא מהטבור הוא בחי' נקוד החולם הואיל והוא יוצא מתפארת דא"ק ותפארת הוא נקוד חולם, ומההבל הזה מאיר לכתר דנקודים, וזה גם כוונת התיקונים (תיקון ה') כי חולם כתר באתיון, שהחולם דא"ק נעשה כתר דנקודים הנקראים אותיות.

יד. ההבל היוצא מהיסוד הוא בחי' נקוד שורק הואיל והוא יוצא מיסוד דא"ק ויסוד הוא נקוד שורק כנזכר בתיקונים (תיקון ע'), והבל הזה מאיר לחכמה ובינה דנקודים והנה שורק הוא ו' וי' ומתחלקים דהי' דשורק לוקח אבא, והו' דשורק לוקחת אמא.

טו. הטעם שאבא לקח את הי' דשורק ואמא לקחה את הו' דשורק, א. הואיל ואבא הוא בחי' י' ראשונה דשם הוי"ה לכן לקח את הי' דשורק, ואמא לקחה את הו' שמרמז שהיא מוציאה ומולידה את הו"ק, ב. דהי' הוא בחי' נקודה שהוא רמז לנקודות ונקודות הוא בחי' חכמה לכן אבא שהוא בחי' חכמה לוקח את הנקודות, והו' הוא בחי' אות שהוא רמז לאותיות ואותיות הם בחי' בינה לכן אמא שהיא בחי' בינה לוקחת את האותיות. טז. ידוע שתמיד הדעת של פרצוף תחתון מלביש ליסוד של פרצוף עליון א"כ קשה איך אבא ואמא שהם חכמה ובינה ומלבישים את פירקין עליונים דנצח והוד דא"ק ינקו ויקבלו ההבל מיסוד דא"ק הרי שם צריך להיות הדעת דנקודים שהוא נמוך מהם, והתירוץ הוא שבאמת בחי' יסוד הוא גבוה למעלה מבחי' פירקין עילאין דנצח והוד כנראה בחוש ומבשרי אחזה, והדעת דנקודים באמת הוא שם ביסוד⁹ והוא יותר גבוה מאבא ואמא¹⁰, ורק בז"א הואיל וכשהבינה

⁸ עיין בעץ חיים שיש מ"ק והוא מספר הדרושים (נ"ב ע"ב) שמקשה איך אנו אומרים שהפגם בפרצוף הכתר הוא שנפגם הנה"י דאריך המתלבש באבא ואמא הרי אבא ואמא מלבישים את החג"ת דאריך, ומתרץ ב' תירוצים,

א. שקודם התיקון הרי היו ג' ראשונות דנקודות כמו סגולתא ואפשר שאז אבא ובאמא הלבישו את הנה"י דאריך ורק לאחר התיקון הלבישו את החג"ת דאריך.

ב. שאת החג"ת דאריך מלביש אבא ואמא שהם הפנים שלהם אבל בחי' אחר שלהם שהם ישסו"ת הם מלבישים את הנה"י דאריך בבחי' מוחין לזו"ן ועליהם מלבישים זו"ן.

⁹ עיין בהגה"ה הנמצא באוצרות כת"י מהרי"ט טבול שקיבל מהרב זלה"ה הטעם מדוע לא קיבלה הדעת מהארת ההבל דיסוד דא"ק דהיות ובדעת יהיה אחר כך ביטול המלכים לכן היסוד לא האיר לה והאיר רק לחכמה ובינה.

¹⁰ וצריך להבין דהרי דעת דנקודים הם דעת דז"א ומדוע היה בו מקרה המלכים הרי מקומו גבוה מהחכמה ובינה, ועיין במזכיר שלום ובאש"ל שכונת דעת דנקודים הוא על אריך הנקרא גם דעת כמבואר בדרוש הדעת, וכוונת המקשה היה שבחי' אריך היה צריך להיות למטה מבחי' חכמה ובינה ועל זה מתרץ שבאמת הוא יותר גבוה, ועיין בבית לחם שאומר על זה שזה דוחק, ועוד שבהגה"ה דמהרי"ט טבול דלעיל משמע שזה כן הדעת דנקודים, ואפשר

נכנסת בו לתת מוחין היא משפלת ומרכנת את עצמה (שזה סוד האם רובצת על האפרוחים) ועל ידי שהיא משפלת ומרכנת את עצמה אז הירכין עולים והיסוד יורד ונשפל למטה מתרין פירקין עילאין לכן שם הדעת היא למטה מחכמה ובינה.

לתרין שהכוונה שידוע דיש דעת עליון ודעת תחתון וכאן הכוונה על הדעת העליון דנקודים והוא באמת עליון על החכמה ובינה אך מהדעת התחתון דנקודים ממנו נעשה דעת שז"א שהוא למטה מהחכמה ובינה, ומוכרח לומר דיש בחי' דעת למטה מהחכמה ובינה דהרי ידוע שקודם מקרה המלכים אז הדעת נמצאת עם כל הו' תחתונות דז"א ביושר זה למעלה מזה, ומה דאיתא בהגה"ה דמהרי"ט טבול דלעיל הכוונה דהרי הדעת עליון והדעת התחתון מקושרים והיות ובדעת התחתון יהיה אחר כך ביטול המלכים לכן היסוד לא האיר גם לדעת העליון.